

TEBENNE BÍZTUNK

PÁPAI REFORMÁTUS ÉRTESÍTŐ

Tartalomjegyzék

<i>Szakács Gergely:</i>	
„Ha végre itt a nyár...”	1
A Krisztus-hívők egységéért	2
<i>Kövy Rózsa:</i> Böjti hitmélyítő alkalmak – az imádság évében	3
<i>Szakács Gergely:</i>	
Gyülekezetünk anyagi helyzete	4
<i>Bogdán Eszter:</i> Életre szóló élmény egy jegyeshétvégén	5
<i>Pálóczy Zergi Klára:</i>	
Ökumenikus Világimnap Pápán	6
<i>Mayerné Pátkai Tünde:</i> Három nőszövetség találkozása Pápán	7
Presbitériumi határozatok	7
<i>Böröczky Bertalan és Bajnok Attila:</i>	
IFI	9
<i>Marton Attila:</i>	
Látogatás Viskén – 2026 áprilisa	10
<i>Sógor Árpád:</i> Pünkösdi ajándék	11
<i>Selye János:</i> Imádság	13
<i>Kövy Zsoltra</i> emlékeztek	14
<i>Kovács Helga:</i> Közösség, humor és felszabadult együttlét	15
<i>Kovács Helga:</i> Anyák napi ünnepség az óvodában	16
<i>Fodor-Németh Nóra:</i>	
Konfirmáció – 2026	16
<i>Kövy Rózsa:</i> Gyülekezeti piknik	17
Anyakönyvi hírek	19
Programok, állandó gyülekezeti alkalmak, hirdetések	20

**„Ha végre itt a nyár, és meleg az idő,
Az ember strandra jár, mert azért van itt ő.”**

(Kovács Eszti: Pancsoló kisgyerek)

A nyári pihenést, lazább időszakot szinte mindannyian várjuk. A gyerekek élvezik az iskolamentes napokat, a szülők várják a nyaralást. A nyár sokaknak a pihenés, kikapcsolódás, feltöltődés időszaka. Statisztikailag országunk lakosságának negyven százaléka nem tud elmenni nyaralni. Aki megteheti, általában a Balatont vagy egy tengerpartot keres fel. A szabadságunk alatt legtöbb esetben ki akarjuk használni a rendelkezésre álló időt, hogy minél jobban elfelejtsük a hétköznapi robotjait, minél többet ki akarunk nyerni a pihenőidőből. Nemrég láttam egy interjút, melyben egy pszichológus beszélt a munkához való hozzáállásunkról. Azt mondta, két véglet között őrlődünk, vagy belevetjük magunkat a munkába, és sokszor túlterhelődünk, túl sokat vállalunk, vagy a pihenés alatt be akarjuk hozni a lemaradásunkat az alvásból és a semmittevésből.

Érdekes a munka és pihenés témájában a Biblia üzenetére figyelni. A legelső történetben Istent látjuk, aki dolgozik, megteremti ezt a világmindenséget, és benne az embert. Ezt a Szentírás szimbolikus hat napban írja le. Utána pedig Isten megpihent a hetedik napon. Nem arra akar utalni a teremtéstörténet, hogy Isten ugyanúgy dolgozott, elfáradt és pihent, mint az ember, hanem sokkal inkább arra irányítja a figyelmünket, hogy az élet ritmusát Istentől kaptuk. A hat nap munka és a hetedik nap megszentelése ezt szimbolizálja. Isten úgy alkotta meg ezt a világot, az időnk ciklusságát, hogy kijelölt egy napot, ami nem a munkáé, a tevékenységé, hanem a testi-lelki pihenésé, töltődésé, és egyben Istennek a napja, azaz ezen a napon még több időt kapunk, hogy Istennel legyünk. És ez nem merül ki a vasárnap délelőtti istentiszteletben, hanem arra biztat Istent, hogy lassabban, csendesebben teljen ez a nap, jobban figyeljünk rá, keressük őt. Ami a hétköznapi életben lehet, hogy egy pár perces imádságban kimerül, az ezen a napon legyen hosszabb, mélyebb, több.

A ritmussal Isten az életünk törekénységére, végességére is felhívja a figyelmünket. Szükségünk van a pihenésre, feltöltődésre, a terhek letételére. Nem bírjuk a végtelenségig, még ha ezt is akarjuk bebeszélni magunknak, és elhíttetni a környezetünkkel.

A protestantizmus egyik értékes meglátása, hogy az ember a munkát hivatásszerűen tudja végezni. Még a legkevésbé becsült feladat is tud hivatássá nemesedni, ha azt Istentől kapott célként tudom végezni, és a „nemszeretem” munka is át tud formálódni olyan céllá, amivel Isten országát építem, és a másik embert szolgálom. Ebben az értelemben egy befolyásos, jó keresetet adó állásban is meg lehet keseredni, és az utcaseprő munkája is válhat másokért végzett szolgálattá.

Mindebben azt az egyensúlyt fedezhetjük fel, mely a munka és pihenés közt jön létre. Ha Istennek végzett szolgálat, hivatás a munkám, és a pihenésben is őt keresem, időt szánok rá, akkor megóvom magam attól, hogy túlhajszoljam magam, és a pihenésem sem lustálkodás vagy élmények hajhászása lesz, hanem valódi testi-lelki pihenés, Isten jelenétében.

Kívánom, hogy a nyáron akár dolgozzunk, akár pihenünk, mindent Istent dicsőségére tegyünk, az ő jelenlétét keressük, vele dolgozzunk, vele pihenünk.

Szakács Gergely

A Krisztus-hívők egységéért – véget ért az ökumenikus imahét

A Bencés templomban zárult ebben az évben az ökumenikus imahét péntek este. A híveket és a jelenlévő papokat, lelképásztorokat Cséry Gergő plébános köszöntötte, úgy fogalmazott: azért vagyunk együtt, hogy hálát adjunk Istennek, aki az egységre és az egység keresésére hív mindnyájunkat. Hálát adunk Istennek mindazokért, akik akár itt, velünk együtt, akár a világ más részein kívánják a keresztények egységét, és imádkoznak ezért. Az Istentisztelet során a katolikus, a református, az evangélikus és a baptista papok, lelképásztorok olvastak a szentírásból, mondtak imákat a hívek pedig válaszoltak rájuk. A Szentlecke Szent Pál apostolnak az Efezusiakhoz írt levele volt, melyhez kapcsolódott Polgárdi Sándor evangélikus lelkész igehirdetése is. Beszédében hálát adott, hogy a keresztények összegyülekezhetnek egymás templomaiban. – Amikor a hívás hangzik, akkor eszünkbe jut a külső híváson túl a belső elhívás. Eszünkbe jut az is, hogy kereszténységünk nem lehet kihívások nélkül. A kihívások kérdések elé állítanak bennünket. A hitünk is kérdez. Nem csak egykoron, az első keresztények idejében, gondoljunk csak az örmény apostoli egyház életére, akik az idei esztendőben állították össze az ökumenikus tanács számára az imaheti programot és füzetet. Krisztus utáni 301-től már autonóm egyházként működtek, és egyháztörténetük, a múltjuk tanúskodik arról, hogy bizonyosságot kellett tenni, tanúságot kellett tenni megpróbáltatások közepette, akár az életüket is odaadva – mondta Polgárdi Sándor. Az Istentiszteleten a Nagytemplom kórusa szolgált. Az imahét két alkalmának perselyadományából a Pápai Sérült Gyermek Egészséges Neveléséért Alapítványt támogatták.

(www.papaimediacentrum.hu)

(Varga András képei)

Böjti hitmélyítő alkalmak – az imádság évében

Egyéni imádság

Az első alkalmon a Séllyei István gyülekezeti kórus énekével hangolódunk az igehirdetésre, amelyen **Dr. Németh Tamás**, a pápai teológia korábbi rektora szolgált. Márk evangéliuma 1. részének 35. versét választotta alapigéjéül.

Jézus egy puszta helyre vonul, és ott imádkozik. Előző nap gyógyított, s most szüksége volt arra, hogy közösségben legyen az Atyával.

Szinte mindnyájan imádkozunk, de vajon tudunk-e imádkozni? A legfontosabb, hogy vegyük komolyan akihez imádkozunk, és ugyanúgy magunkat is. Nem szép imádságot kell mondani, hanem őszintét.

Mi is az imádság? A lélek lélegzetvétele. Ravasz László szerint nincs imádság nélkül keresztyén élet. Azt tanuljuk meg, hogy Isten mit akar tőlünk. Tudjunk csak benne bízni, hiszen az imádság egy titokzatos közösség Istennel, aminek világformáló ereje van.

Az ókor embere hangosan imádkozott. Ezek az imák azonban nem Istenhez szóltak, hanem azokhoz, akik hallgatták.

Természetesen Jézus is imádkozott hangosan, s mi is tehetjük, ha valóban Istenre hangolódunk.

Ezt leginkább a „belső szobánkban” tehetjük meg. Szükségünk van az imádságra akkor is, ha tudjuk, hogy Mennyei Atyánk tisztában van a kéréseinkkel. Miért imádkozunk mégis? Azért, hogy megtudjuk, mit kell elfogadnunk, és miért kell hálát

adnunk. Jót és jól kell kérnünk alázattal és hittel. Meg nem hallgatott imádság nincs. Ha Isten megadja a kéréseinket, vagy ha nem adja meg, mindegyiket értünk teszi.

Imádkozzunk tehát alázattal, hittel, reménységgel lélekből és háladással!

Közös imádság

A második alkalmon a közösségi imádság témakörében az igehirdető, **Baráth Julianna** lelkipásztor, alapigéje az Apostolok cselekedeteiről írott könyv 2. részének 42. verse volt.

A 20–21. század embere mindent szeret darabokra szedni, a szó szoros értelmében is. Az összerakással azonban már gondjaink vannak.

A hit, Krisztus követése nem szedhető darabokra. A hit az élet. Krisztus követése az élet. Életünk

akkor nem hullik darabokra, ha élő hitünk van. Ha kitartóan imádkozunk, Isten ott lesz a mindennapjainkban. Az imádság kapaszkodó, hogy darabokra szakadt életünk újra működjön. De ehhez még szükségünk van a közösségre is. A világ el akarja hitetni, hogy nincs közünk egymáshoz, az evangélium azonban azt mondja, hogy van. Krisztus követése életközösség.

A közös imádság már kicsi korban megvalósul azzal, hogy valaki megtanít bennünket imádkozni. Az istentiszteleten is elhangzik közös imádság, szóban és az éneklésben is, hiszen ez utóbbival is imádkozunk. Óriási ereje van a közös imádkozásnak nagy egyházi rendezvényeken, keresztyén ifjúsági

(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

találkozókon, fesztiválokon (REND). Biztatni kell egymást, hogy ne csak közönség, hanem közösség legyünk az ilyen rendezvényeken.

Az imaközösségben keressük Isten kegyelmét és akaratát!

Imádság másokért

A harmadik alkalmon **Apostol Pál** lekipásztor az Apostolok cselekedetei 12. részének 5. és 10–17. verseire alapozta az igehirdetését.

Nehéz szabadító szeretetről beszélni ott, ahol rácsok vannak. Az igehirdető börtönlelkész éveire emlékezett bevezetőjében. Ima a rabokért.

Az út, amin járunk, tele van nehézségekkel. Lelkileg kiéhezett em-

berek, bezárt ajtók, szemrehányó szavak, tusakodó szívek. Ezek vagyunk mi.

A keresztyén embereknek azonban céljuk van, Jézus követése. Ha Őt követjük, soha nem vagyunk egyedül. Sőtét világunkban egyetlen biztos pont: Jézus.

Mindezek mögött ott van a közösség, amely tovább visz és véd. Otthont biztosít. Belépek a templomba, és otthon vagyok. A „belső szobámban” is otthon vagyok. Imádkozom a közösségért, és a közösség is imádkozik értem.

Életünk útvesztőiben imádságra van szükségünk. Aztán, ahogy megyünk az úton, egyszer csak kivilá-

gosodik a kép. Öröm és hála van a szívünkben. Átéltük Jézus jelenlétét az életünkben.

Aki az Ő útján jár, nem téveszt célt!

Mi, akik mindhárom böjti evangélizációs alkalmon hallgatói lehettünk Isten igéjének, igazi lelki táplálékot kaptunk az imádság évére.

Kövy Rózsa

Gyülekezetünk anyagi helyzete

A presbitérium fontosnak tartja, hogy a gyülekezet tagjait rendszeresen tájékoztassa gyülekezetünk anyagi helyzetéről. Költségvetésünk nyilvános, a bevételeinket és kiadásainkat minden egyházközségi tagunk megtekintheti. Ebben a tájékoztató írásban az elmúlt hónapok legfontosabb pénzügyi eseményeit foglaljuk össze.

Első szavunk a hála. Nagyon köszönjük minden gyülekezeti tagunknak és minden egyéb támogatóknak az anyagi hozzájárulást gyülekezetünk működéséhez és a különféle célok megvalósításához! Sokszor találkozunk azzal a tévhitel, hogy a magyar állam támogat minket. Ez azonban téves információ. Minden gyülekezet, így a miénk is, elsősorban a hívek adományából tartja fent önmagát, fizeti a közüzemi számlákat, biztosítja a lelkészeknek és alkalmazottaknak járó béreket, stb. Ezért is vagyunk hálásak és tartjuk fontosnak az Önök adományait, hiszen ezek nélkül nem képzelhető el közösségünk működése.

Ebben az évben sikerült egymillió forinttal támogatni viski (Kárpátalja) testvérgyülekezetünket. Ezek mind szívből jövő adományok. Minden forint mögött érezzük azt a szeretetet, aggodalmat, gondoskodást, ahogy az egyre nehezebb helyzetben lévő kárpátaljai magyarok, köztük református testvéreink felé fordulnak. A hírekből tájékozódva mindannyian látjuk, halljuk, hogy a több mint négy éve tartó háború egyre inkább megterheli, testileg, lelkileg kimeríti őket. Amit nekik eljuttatunk, elviszünk, olyan segítség, ami erőt és reménységet ad nekik. A legfontosabb, hogy imádkozzunk értük, és ne feledkezzünk meg róluk!

2007 óta támogatjuk a Holtmarosi Tulipán Gyermekotthont, ahol árva és családból kiemelt gyermekeket

nevelnek. Idén június első hétvégéjén készülünk őket meglátogatni. Mikor Önök ezeket a sorokat olvassák, már túl leszünk ezen az úton. Köszönjük, hogy erre a célra is többezer forintot adakoztak, és most is több százezer forinttal tudjuk támogatni azokat, akikről a szülei lemondtak, vagy olyan nehéz anyagi és lelki körülmények között élnek, hogy nem tudják nevelni őket. Szerető családot nem tudunk nekik adni, de az adományainkkal egy kicsit könnyebbé tehetjük az életüket. Hála érte!

Több éve óriási teher a megnövekedett energiaárak kifizetése. Mivel az egyházakat is átsorolták a lakossági ársávból a piaci ársávba, ezért többmillió forintba növekedett a templomunk és közösségi házunk áram- és gázszámlája. Ez óriási terhet jelent gyülekezetünknek. Idén elkezdjük, több lépésben, a gyülekezeti ház hőszigetelését kiegészíteni, javítani. Első lépésként a padlás hőszigetelését készítjük el, aminek teljes költsége 1,5-2 millió forint között mozog. Mivel a jelenlegi olajválság bizonytalanná teszi az árakat, nem tudjuk, hogy a végső összege mekkora lesz a beruházásnak.

Templomunkban 2025 adventjében történt egy sajnálatos eset. Egy koncert alatt kb. fél négyzetméteres vakolatdarab esett egy családra. Istennek hála, nem sérült meg senki, de ez az esemény arra sarkallt minket, hogy a templom belső vakolását, festését tüzetesebben átvizsgáljuk. Az derült ki, hogy a karzat alatt szinte mindenhol szükség van a vakolat javítására, mert több helyen is leeshet. Mivel nagyon sok időt és pénzt emésztene fel a teljes vakolat leverése, javítása és a festés, ezért egy speciális injektáló technikával, kifejezetten erre a célra fejlesztett ragasztóanyagot juttatnak be a szakemberek a vakolat alá. Ez a javítás szeptemberben fog megvalósulni.

A templomunk két tornyának alsó részén szinte mindenhol vizesedést találtunk. Ennek oka a külső,

(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

mésző borítás közti fuga előregedése. Ennek a javítása is szükségessé vált az ősz előtt.

Épületeink fenntartása jelenleg nagyobb terhet ró ránk, mint amit el tudunk hordozni. Bízunk Isten segítség-

gében, hogy Ő mutat utat számunkra ebben a helyzetben. Kérjük Önöket, továbbra is támogassák adományaikkal gyülekezetünket! Fontos, hogy ezzel nem csupán a rászorulóknak adnak, nemcsak épületeinket tartjuk fönt, hanem Isten országát építjük!

A presbitérium nevében:

Szakács Gergely

Életre szóló élmény egy jegyeshétvégén – személyes beszámoló

Egy családtagom biztatására a vőlegényemmel részt vettünk a jegyes hétvégén, amelyről úgy érzem, meg kell osztanom a tapasztalataimat. Nem túlzás azt mondani, hogy életem egyik legszebb és legmeghatározóbb élményét kaptam ezen a hétvégén. Úgy gondolom, ha mindentől, amit ott tanultunk, akár csak egy keveset átültetünk a mindennapjainkba, közelebb kerülhetünk Istenhez, és egymáshoz is. Mi már megtettük az első lépéseket – és érzem, hogyan formál bennünket mindaz, amit Isten Szent Lelke által átélhettünk.

Miért tartom mindezt ennyire fontosnak? Mert olyan biztos alapot kaptunk a közelgő esküvőnkhez, amelyre bátran építhetünk. Utat kaptunk egymáshoz, amelyen elindulhattunk. Falakat dönthettünk le. És mindezt úgy élhettem át, hogy gyakorlatilag minden érzelmet bejártam: boldogságot, meghatottságot, nevetést, szeretetet, áhítatot és játékos könnyedséget.

A hétvége már az érkezés pillanatától magával ragadott. Gyönyörű helyszín fogadott bennünket, és mindenki őszinte kedvességgel fordult felénk. Különösen megható volt, hogy akár a recepción, akár a büfében – ahol mellesleg mindig igazán finom kávé várt ránk – mindenki úgy köszönt: „Áldás, békesség!” Már ez a szereteteli légkör is segített ráhangolódni a hétvége lényegére.

A program felépítése a házasság hét alapelve köré szerveződött. In-

tenzív volt, mégsem éreztem soknak – sőt, kimondottan erőteljes, mély élményként maradt meg bennem. Inspiráló előadásokat hallgattunk, és minden rész végén időt kaptunk a kettesben való beszélgetésre. Őszintén szólva, mi korábban nem voltunk az a nagyon mélyen kommunikáló páros. Persze beszélgettünk, de igazán fontos dolgokról nem mindig. Itt azonban megteremtették számunkra a lehetőséget, a keretet és a biztonságot, hogy megnyíljunk egymás felé. Ezáltal közelebb kerülünk egymáshoz, és jobban értjük egymást, a házasság és a kapcsolódás természetét.

Mindezt úgy, hogy nem kellett senki előtt megnyílnunk – csak egymásnak. Amit ketten átbeszéltünk, az kettőnk között is maradt. A szervezők iránymutatást adtak, kérdéseket, kapaszkodókat, mégis megmaradt a meghittség, az intimitás. Ha akartuk, félrevonulhattunk – sétálhattunk, egy padra ülhattunk a napsütésben. Olyan volt, mintha hét mini randevóban lett volna részünk, mint a kapcsolatunk legelső időszakában. Láttam más párokon is, hogy hasonló érzéseket hozott elő belőlük a hétvége – belőlünk pedig biztosan.

A hétvége alatt teljes ellátást kaptunk, de akár otthonról hozott

nassolnivalóval is megkínálhattuk egymást, és igen, a híres magyar fasírt is előkerülhetett. Játékot is vihettünk, de volt is bőven: sok-sok nevetés, közösségi játékok, meghitt áhítatok, felismerések, barátkozás és étkezőasztal melletti beszélgetések. Ami viszont nem volt: ítélkezés, kioktatás, távolságtartó, „szürke” előadás, vagy akár egyetlen unalmas perc. Csak szeretet, töltetkezés és olyan útravaló, amelyet magunkkal vihetünk a házasságunkba. De részleteket nem árulok el – ezt személyesen kell megtapasztalni. Őszintén: receptre írnám fel mindenkinek.

Kinek ajánlanám? Milyen élet-helyzetben érdemes részt venni? Mi házassági felkészítőre érkeztünk, mert az esküvőnk előtt állunk. De meggyőződésem, hogy házasság számára is ugyanúgy értékes lehet – különösen azoknak, akik nem vettek részt előkészítőn, vagy úgy érzik, szükségük lenne új alapokra, megerősítésre, újrakezdésre, feltöltődésre. Akik szeretnék jobban érteni társukat, önmagukat, kapcsolatuk működését és Isten helyét benne.

Őszintén imádkozom érte, hogy minél többen átélhessék ezt a különleges hétvégét.

Bogdán Eszter

Ökumenikus Világimanap Pápán

2026. március 3-án a pápai keresztény felekezetek tagjai a Református Gimnázium dísztermében gyűltek össze, hogy közösen imádkozzanak a világ terheit hordozó, szenvedéseket, üldöztetéseket elszenvedő népeiért, közösségeiért.

Az immár lassan 100 évre visszatekintő nemzetközi mozgalom kezdeményezői és máig aktív szervezői asszonyok, akiknek célja a közös imádság mellett a nők helyzetének javítása, a nemzetközi ökumenikus párbeszéd fenntartása a világban. Minden évben más-más ország keresztény asszonyai állítják össze az imanap liturgiáját, az adott ország sajátosságaira fókuszálva: idén Nigéria volt a főszereplő.

Együttlétünk kezdetén Nigériáról néztünk meg egy filmet, amely nagyon sok új információval gazdagított minket, különösen a keresztény

közösségek nehéz élete hatott ránk megdöbbentő erővel. A vallási konfliktusok nem ritkák ezen a vidéken, noha az ország népe a béke és a harmónia fenntartására törekszik a sokszínű lakosság között. A liturgikus füzetben olvashattuk, hogy 2025 első 220 napjában több mint hétezer keresztény embert öltek meg, ami átlagosan napi 35 gyilkosságot jelent. Van hát miért imádkoznunk!!

Az áhítatot Dr. Németh Tamásné Schédl Tímea, a Pápai Református Nőszövetség elnöke tartotta az imanap ez évi igéje alapján, amint azt Máté evangéliuma 11, 28-30-ban

olvashatjuk: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek, mert az én igám jó, és az én terhem könnyű.”

A liturgiában részt vettek teológusok, katolikus, evangélikus, baptista és református testvérek, valamint a református gimnáziumból néhány diáklány, akik egy tradicionális igbo éneket segítettek megtanulni.

Az imaóra alatt egy képet láthattunk a kivetítőn, amit egy nigériai művész alkotott. A képen asszonyok láthatók, akik fejükön egyensúlyozva hordják a nehéz terhet, lépegetnek egymás után a ki tudja hova vezető úton. Ha elmélyültebben figyelünk, azt vehetjük észre, hogy a fejükön a teher egy-egy földrész alakját ábrázolja. A világ terhét cipelik ezek az asszonyok, amit másképp nem is lehet elviselni, csak azzal a hittel, hogy „...az én igám jó és az én terhem könnyű.” És nem csak Nigériában, hanem itt is, nekünk is, most is.

Pálóczy Zsuzsanna Klára

Három nőszövetség találkozása Pápán

Március 22-én, vasárnap a Pápai Református Nőszövetség meghívására érkezett a Felvidékről a Mihalik Erika elnök által vezetett Révkomáromi Református Nőegylet és a keszthelyi Lorántffy Zsuzsanna Református Nőszövetség küldöttsége. A délelőtti 10 órakor kezdődő istentiszteleten Márkus Mihály esperes 4 kisgyermeket részesített a keresztség sákramentumában, majd a keszthelyi gyülekezet lelkipásztora, Zichy Emőke igehirdetésében a női szolgálat bibliai alapjairól beszélt. A református gimnázium dísztermében a pápai református gyülekezet és a kollégium történetéről vetített képes beszámolót hallhattak az egybegyűltek, azután az Immanuel Gyülekezeti Házban közös ebédre került sor. Ebéd után a pápai gyülekezet jelenéről Esperes úr tartott képes beszámolót. A délután is tartalmas programot kínált a DRETGY Könyvtárban és a Pannonia Reformata Múzeumban. A találkozó apropója a révkomáromiakkal meglévő több évtizedes testvérkapcsolat, és a keszthelyi nőszövetség tavalyi szeretetteljes vendég-

A révkomáromi, szombathelyi és pápai nőszövetség találkozásának résztvevői, Zichy Emőke és Márkus Mihály lelkipásztorokkal

látásának viszonzása. A tartalmas program mellett a legfontosabbnak tartjuk a nőszövetségeink közötti személyes kapcsolatok megerősítését, a jó tapasztalatok átadását, egymás hi-

te általi lelki megerősödést. Istennek legyen hála mindezt.

Mayerné Pátkai Tünde,
a Dunántúli Református
Nőszövetség elnöke

Presbitériumi határozatok

A presbitérium 2026-os eddigi gyűlésein született döntésekről számolunk be új rovatunkban. Az előző ülések jegyzőkönyveit szintén határozatban fogadjuk el, ezeket külön nem tüntetjük fel.

A 2026. január 22-ei ülésen született határozatok:

2/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma egyhangúlag elfogadja a 2025. évi zárószámadást.

3/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma egyhangúlag elfogadja a 2025. évi vagyonmérleget

4/a/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma a Pápai Református Egyházközség tagjainak továbbra is figyelmébe ajánlja a Magyarországi Református Egyház törvénye szerinti felajánlandó fenntartói járulék nagyságát, az éves jövedelem egy százalékát, mindazonáltal kéri, hogy a 2026. évben a nyugdíjasok legalább havi 1000 Ft (évi 12.000 Ft-ot) fizessenek.

4/b/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma a Pápai Református Egyházközség tagjainak továbbra is figyelmébe ajánlja a Magyarországi Református Egyház törvénye szerinti felajánlandó fenntartói járulék nagyságát, az éves jövedelem egy százalékát, mindazonáltal kéri, hogy a 2026. évben a keresők pedig legalább havi 2.100 (évi 25.200 Ft-ot) fizessenek.

4/c/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma a Pápai Református Egyházközség tagjainak továbbra is figyelmébe ajánlja a Magyarországi Református Egyház törvénye szerinti felajánlandó fenntartói járulék nagyságát, az éves jövedelem egy százalékát. A Presbitérium önmagára nézve havi 3.200 (évi 38.400 Ft) fenntartói járulék minimumösszeget határozza meg.

5/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma a stóladíjakat a 2014-es szabályrendelet alapján 2026-ra a következőképpen állapítja meg: Temetési stóla (minimál bér 15%-a) 48.000 Ft, esketési stóla (minimálbér 20%-a) 64.000 Ft. Nem egyháztagok temetése esetén a családtól gyülekezetfenntartási hozzájárulás címen 25.000 Ft, templomi esküvő esetén

→
(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

40.000 Ft, külső helyszínen való esküvő esetén 25.000 Ft befizetését kéri.

6/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma 2026. évben a kántori díjakat a következők szerint határozza meg: temetéseken 5.000 Ft, esküvőkön 7.000, istentiszteleteken 7.000 Ft.

7/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma 2026. évben a harangozás díját a következők szerint határozza meg: temetési harang 5.000 Ft, emlékharang 10.000 Ft.

8/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma 2026. évben a Templom bérleti díját a következők szerint határozza meg: gyülekezetek és egyházi intézmények – rezsiköltség, nem egyházi intézmények, egyéb szervezetek – 50.000 Ft/alkalom + rezszi, koncert – országosan ismert előadók esetében 500.000 Ft/alkalom + rezszi.

9/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma egyhangúlag elfogadja a 2026. évi Missziói Munkatervet.

A 2026. február 06-ai gyűlésen született határozatok:

11/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma elfogadja az Édenkert Pápai Református Óvoda 2025. tényköltségvetését.

12/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma elfogadja az Édenkert Pápai református Óvoda 2026. tervköltségvetését.

13/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma Szakács Gergely lelkészi elnök alapilletményét bruttó 340.000 Ft illetményben, 12% korpótlékkal és 25% vezetői pótlékkal kiegészítve elfogadja, 1 tartózkodás mellett. Emellé biztosítja a parókia (Pápa, Rákóczi u. 38.) teljes rezsiköltségét és internet-előfizetését.

14/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma Márkus Mihály lelképásztor alapilletményét bruttó 340.000 Ft illetményben, 20% korpótlékkal kiegészítve elfogadja 1 tartózkodás mellett. Emellé biztosítja a parókia (Pápa, Zimmermann u. 2.) teljes rezsiköltségét és internet-előfizetését.

15/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma irodai munkatárs illetményét 357.000 Ft/hó bruttó összegben határozza meg, 1 tartózkodás mellett.

16/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma takarító munkatárs illetményét 1.600 Ft/óra összegben határozza meg egyhangúlag.

17/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma gazdasági munkatárs illetményét 195.000 Ft/hó összegben határozza meg, egyhangúlag.

18/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma hittanoktató munkatárs számára 10 hónapra 17.000 Ft/hó; fenntartó gazdasági ügyintéző számára 34.000 Ft/hó illetményt határozza meg, 2 tartózkodás mellett.

19/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma az egyházközség 2026. évi költségvetését 231.800.000 Ft kiadással és 231.800.000 Ft bevétellel elfogadja.

20/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma egyhangúlag elfogadja a Pápai Református Egyházközség választói névjegyzékét, és 734. sorszámmal lezárja.

21/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma az egyházközség Kanonika jelentését egyhangúlag elfogadja.

A 2026. február 20-ai gyűlésen született határozat:

23/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma az Imádság évében a presbitérium számára kétnapos imádságos elvonulást szervez 2026. szeptember 11-12. napokra.

A 2026. április 16-ai gyűlésen hozott határozatok:

25/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma az Édenkert Pápai Református Óvoda 2025. évi Eredménykimutatását elfogadja.

26/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma az Édenkert Pápai Református Óvoda 2025. évi Mérlegét elfogadja.

27/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma kéri a Pápai Református Teológiai Akadémia Szenátusát, hogy Tatai Márta teológust a gyülekezetbe rendelje ki hatodéves szolgálatra.

28/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma kéri a Pápai Református Teológiai Akadémia Szenátusát, hogy Lipcsei Gergely teológust az adásztevelői és pápai gyülekezetekbe rendelje ki hatodéves szolgálatra.

29/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma titkos szavazással Böröczky Bertalant, Fodor Tamást és Nagy Sebestyént, a Református Gimnázium diákjait jutalmazza.

A 2026. május 6-ai gyűlésen hozott határozatok:

31/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma a Pápai Református Egyházközség 2025. évi Eredménykimutatását elfogadja.

32/2026. HATÁROZAT: A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma a Pápai Református Egyházközség 2025. évi Mérlegét elfogadja.

IFI**– avagy Uram, kihez mehetnénk máshoz? Örök élet beszéde van Nálad.**

A Pápai Református Gyülekezet valóban többgenerációs kisközösségeknek helyet adó testvéri közösség.

Istené a dicsőség és a hála, hogy ad gyülekezetünkben, gyülekezetünknek hitvalló fiatalokat, akik nem „kikonzfirmálnak” egyházunkból, hanem abban igyekeznek megtalálni a kapcsolódást Megváltójukhoz és társaikhoz.

Kéthetente szombaton, délután 14 órától erre remek lehetőség nyílik a gyülekezeti házban.

Ekkor találkozunk ugyanis egymással: ekkor dicsőít, imádkozik, gondolkodik és hatalmasakat nevet együtt 5-8-14, néha 30 fiatal.

Örömmel és hálával a szívünkben emlékezünk vissza az elmúlt „évadra”, amiből most szívesen osztunk meg pillanatok a gyülekezettel. Szeptemberben az ifjúsági pályázatoknak köszönhetően – közösen a Kéttornyúlak–Nóráp–Dáka–Borsosgyőri Református Társegyházközség néhány fiataljával – kezdtük meg a tanévet, melyen 35-en voltunk. A gondolatokat elindító előadást kiscsoportos beszélgetések követték, majd egy közös vacsora zárta az első részét ennek a napnak. A legkitartóbbakkal pedig estébe menően filmklubot tartottunk. Gyülekezetünkben nem szeptember, hanem október volt az ifjúság hónapja, kapcsolódva a

tavalyi tematikus évhez egyházunkban. Október 26-án az igehirdetés középpontjába a generációk közötti áldások és nehézségek kerültek. Az alkalmon szolgáltak imádsággal, igeolvasással, énekléssel és bizonyosságtétellel a fiatalok, és az istentisztelet utáni szeretetvendégség szervezője is az ifi volt. Az adventet a többi kiscsoporthoz hasonlóan mi is egy meghitt, bensőséges alkalommal és szeretetvendégséggel zártuk. Az idei évben az imádság került a kiscsoportos alkalmak középpontjába, kapcsolódva ehhez az egyházunkban idénre meghirdetett imádság éve tematikához. A húsvéti agapé ismét többeket hívott a kö-

zösségbe, az évadzáró kertipartira pedig május végén került sor.

Az embernek és különösen egy fiatalnak nagyon fontos, Istentől kapott elemi ösztöne, hogy szeretne valahová tartozni, ahol elfogadják őt, szeretik, megoszthatja bánatait és közösségben megélheti örömeit. Az ifi egy ilyen közösség Pápan, ahová jó tartozni. Hisszük, hogy nem pusztán a tagok, vagy az ifvezetők miatt van ez így, hanem azért, mert áldottá Istenünk teszi együttlétünket. Hiszen tudjuk, **ÖRÖK ÉLET BESZÉDE VAN NÁLA.**

**Böröczky Bertalan
és Bajnok Attila,
ifivezetők**

LÁTOGATÁS VISKEN – 2026 áprilisa

Az előzmények visszavezethetők egészen a gyerekkorig, oldal-kocsiban szorongva unokabátyámmal utazhattuk be a Vág völgyét Felvidéken, később barátságok révén székelyekkel barangoltam többször Erdélyt. Kárpátalját a tavalyi tábor hozta képbe, többször hosszasan elbeszélgetve Viskről érkezett testvéreinkkel, bennem együttérzést és segítő szándékot szült. Ebbéli jelzésem meghallgatásra és alkalomra talált, örömmel és kíváncsisággal telve csatlakoztam.

A nagy magyar Alföldön átutazva gondolataim járnak, az adományon kívül vajon sikerül adni mást is az ottani honfitársaimnak: empátiából jövő szavakat vagy éppen a hallgatást, a meghallgatást.

A határon időzünk valamelyest, a senki földjét nézem, szögesdrót, megfáradt, monoton tekintetek. Még sosem jártam háborúval terhelt országban, úgy tűnik jókor és jó helyen születtem: a Kárpát-medence kevésbé viharos közepén.

Kúpszerű hegyecskék hosszú láncolata övezi a Tisza folyását, mögöttük a Kárpátok láncolata hósapkákkal díszítve – megfog a táj. Katonai ellenőrzőpont a hídnál, a hadköteles korú férfiakat ellenőrzik.

Fogadtatásunk szeretettel teli, mintha testvérként érkeznek egy rég nem látott, ismerős helyre. Szobám ablaka a templom- és harangtorony párosára néz, finom vacsora, jó be-

szelgetés. Házigazdánk is érkezik, de előtte a feszült pillantások az óramutatóra elárulják a mindennapok terhét.

Szombaton egy nagy kirándulásra mehetünk, meglátogatjuk Munkács híres várát. Utunkon szerpentinek, pirosló eperföldek, erdőkig szaladó fólíásátrak, és azok a hegyek. Nincs messze a Vereckei hágó, átkelve rajta őseink szerintem egyből tudták, hogy megérkeztek. A vár jó állapotban van, hármas tagolása mutatja három várat kell itt elfoglalni. Zrínyi Ilona két évig tartotta a császári seregek ellen, tartásunk egyik legszebb történelmi példája. Innen Szentmihály

kastélya következett, itt éjszakázott utoljára Rákóczi fejedelem anyaföldön. Idegenvezetőnk még lakatolt szobákba is betekintést enged, szent örült, aki mindenét erre fordítja – értéket ment, ezáltal értéket is teremt. Visszatérve még meglátogatunk egy idős nénit, fonott dolgok művésze ő – milyen értékeket rejt még e vidék...

A nap végén megpihenve a templom mintha még közelebb lenne, a vacsora talán még finomabb, az esti beszélgetésünk bizonyosan még mélyebb.

Eljött vasárnapunk – istentisztelet először Huszton, majd Viskén. Anyaország üzenete, legyen támogató, a kételyekben bátorító – ma nem kis feladat. Mindkét templom kora középkori freskórészleteinek felfedése, meg azok a mennyezetkaszetták alatt hallgatni az ígét... szinte egy időutazás. A másik sosem tapasztalt élményem a harangtorony. Felmentem a harangokhoz, ha csak simogatja az ember akkor is van hangja – nagyon szép a fülnek.

Az ebédet gyülekezeti csoportban költjük el, majd kis kirándulásra indulunk Husztra, ahol felmegyünk a hegytetőn lévő várhoz. Kölcsény verssorai megkerülhetetlenek: „Régi kor árnya felé visszamerengeni mit ér?” Remélem, nem fogy el, megmarad a közösség hatni, alkotni és gyarapítani.

→
(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

Este kedves meghívásnak tesszünk eleget, a zöldövezetben egy szép völgy jó vízű forrással, a házikóban János, a házigazdánk kínál mindenkit itallal, felesége tüsténkedik a tűzhely körül. Ételnek és itálnak nincs híja, később mellé ülök – jól elbeszélgetünk a helyi szokásokról.

Hamar elszaladtak a napok, hétfőn reggel búcsúszunk, utoljára (remélem) magunk mögött hagyjuk az ellenőrzőpontot. A határ előtt még visszanézek – nehéz csönd ül ezeken a hegyeken. Ahogy visz vissza az autó az én kis védett világomba, most gondolok bele, hogy mennyi mindent kaptam...

Somló-hegy, 2026 májusa

Marton Attila

Kedves Olvasó!

Az alábbiakban Sógor Árpádnak, a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet főtítkárnak egy régebbi ígéhirdetését olvashatja.

SÓGOR ÁRPÁD Marosvásárhelyen született,
1973. március 12-én.

Felesége, Csilla a Babeş-Bolyai Tudományegyetem kémiai karának egyetemi adjunktusa és a kolozsvári Kétágú templom kántora. Egy leánygyermekük és három fiuk született.

A kolozsvári Báthory István Líceumban érettségizett, 1991-ben, diplomáit a Babeş-Bolyai Tudományegyetemen, illetve a Protestáns Teológiai Intézetben szerezte.

1996 óta a Protestáns Teológiai Intézet ifjúsági lelkipásztora. Lelkigondozói kulcsmondata: **A múlt megérthető, a jelen átélhető, a jövő formálható!**

Pünkösdi ajándék

Textus: 1 Korinthus 2:12-13

Egy olyan időszakban élünk most, választások előtt, amikor a választáson induló jelöltek között elindul egy verseny, hogy ki tud nagyobbat mondani, ígérni. Felértékelődnek olyan fogalmak, mint közösség, pozitív jövőkép, lelkesedés. Aztán, amikor választások után sok esetben kiderül (tisztelt a kivételnek), hogy nem annyira a köz szolgálata, mint inkább a hatalom megszerzése volt a cél, akkor utólag mindig feltesszük a kérdést, hogy mennyire volt hiteles az a beszéd, amit a politikusok kortesbeszédként elmondtak. Nem volt az csupán egy mesterkelt mese, ahogy Péter apostol levelében olvassuk? (2Pt 1,16) Vagy csak olyan beszéd volt, amire emberi bölcsesség tanít.

Sokszor elgondolkozom azon, hogy vajon a gyülekezetek, akik minket hallgatnak, hogy hallgatnak minket? Hitelesnek tűnik a mi beszédünk? Vagy ahogy a politikában is beszélnek megélhetési politikusról, ugyanúgy mi is csak megélhetési ígéhirdetők vagyunk a gyülekezetek szemében?

Egy olyan világban, amikor a mi hangunk csak egy a sok tanítói, prófétai hang közül, azt hiszem, nagyon lényegessé válik az, hogy mennyire hiteles a mi beszédünk. Mi sokszor attól félünk, hogy ha nem vagyunk

elég érdekesek, nem tudjuk lekötni a hallgatóság figyelmét, akkor egyszerűen, mint a tévénél átváltanak egy másik csatornára. És valóban fennáll ez a veszély. De meg merem kockáztatni azt a véleményt, hogy még ennél is fontosabb az, hogy hiteles-e a mi beszédünk vagy sem. Hiteles, vagyis megélem azt, amit hirdetek. Hiteles, vagyis van benne hit is, biztos ismeret és szívbéli bizodalom is.

Három gondolatot szeretnék kiemelni az igéből és azt magyarázva alátámasztani azt, miért is hiteles Pál apostol beszéde számomra és ezáltal felvázolni egy lehetséges utat számunkra is, amelyet követhetünk.

1. Először is Pál apostol arról beszél, hogy vettük, kaptuk a Szentlelket, az Istentől való Lelket. És itt a többes szám, nem udvariaskodás, nem királyi többes, hanem ténymegállapítás. Pál apostol felismeri, hogy magányos farkasként nincs esélye megállni a hitben, felismeri a testvéreket, akikkel egy hitet vall. De benne van ebben a megfogalmazásban az is, hogy vettük, kaptuk, mintegy elfogadtuk a felajánlott, felkínált Szentlelket. Meggondolatlanul választhatták volna a világ lelkét is és Szentlélek helyett az emberi bölcsességet is, de Pál apostol és hittársai bölcsen cselekedtek. Isteni bölcses-

(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

ség szerint. Pál apostolék vették, kapták a Lelket, de tulajdonképpen, maga a Lélek vette birtokába Pál apostolékát. És ezáltal belekerültek egy áldott körforgásba. Hiszen a Lélekkel való megtöltekezés, nem egy öncélú esemény volt az ő életükben.

2. Azért kapták a Lelket, hogy felismerjék az ajándékokat, amellyel Isten elhalmozta őket. Azért kapjuk a Lelket, hogy felismerjük ajándék mivoltunkat, felismerjük a másik emberben Istennek nekünk küldött ajándékát. Ha azt mondom, hogy ünnep és ajándék, akkor elsőre mindenkinek a karácsony jut az eszébe. Karácsonykor adunk ajándékot egymásnak, karácsonykor Isten maga is megajándékozta a világot saját magával, Krisztus személyében. És lám beszélhetünk nemcsak karácsonyi, de pünkösdi ajándékról is. Amikor Isten a Lélek segítségével egymással ajándékoz meg. Amikor felismerhetjük azt, hogy nem vagyunk magányos farkasok, vagy inkább magányos bárányok, hanem az Anyaszentegyház tagjaiként közösségbe tartozunk.

Mit jelent számodra kedves testvérem az, hogy te Isten ajándéka vagy ezen az ünnepen? Te viszed az ő igéjét a gyülekezetekbe. Nagyon szép és áldott lehetőség ez, mely nagy felelősséggel jár. De könnyűvé válik ez a szolgálat, ha meglátod azt a sok-sok ajándékot, amivel téged Isten elhalmoz, hogy ezt a szolgálatot elvégezhesd.

3. Hiszen nem lehet öncélú ez az ismeret. Ha felismerted az ajándékokat, ha felismerted megajándékozott mivoltodat, akkor ezt hirdetned kell. Ezeket szóljuk is. Már most a jelenben. Nem valamikor a távoli jövőben, amikor eléggé felkészültnek érezzük magunkat ahhoz, hogy emberek elé kiálljunk, hanem már most. Isten ad ehhez erőt és bölcsességet. Az ő bölcsességét. Ha hirdetjük, prédikáljuk ezt a felismerést, akkor általunk mások is a Lélek hatósugarába, uralma alá kerülnek és benne lesznek abban az áldott körforgásban, amely nem fogva tart, hanem ami oltalmat nyújt, értelmet és erőt ad életünknek. A pünkösdi történet is ezt támasztja alá, hiszen a prédikáció hallatán tértek meg emberek és keresztelkedtek meg.

Ez mind szép és mind jó, de mi van akkor, ha nem érzem azt, hogy kaptam a Lelket, ha nem látom az Istentől kapott ajándékokat, csak azt, hogy legációba kell mennem, hogy ez is egy nyűg a többi feladat között, hogy gondolataim talán már a vizsgákon járnak vagy a vakációs programokon, munkákon. Az, hogy erre a folyamatra nem egy lineáris ok-okozati összefüggésként tekintünk, hanem egy áldott körforgásként, ez megadja azt a lehetőséget, hogy ebbe a folyamatba bárhol bekapcsolódjunk. Lehet, nem érzem azt, hogy a Lélek uralma alatt vagyok, de ettől még felismerhetem az Istentől kapott ajándékokat. És lehet, hogy még ezeket se látom tisztán, de hirdetve, prédikálva Isten igéjét, mások vehetik, kaphatják a Lélek erejét. A reformátori „hittem, azért szóltam” vallomás átalakulhat egy „szóltam és ezért hinni kezdtem” felismeréssé.

Hányszor megtapasztaltuk már ezt a csodát, hogy egy-egy nehezebb szolgálatra készülve, vajon mit fogok mondani a betegágyánál, ravatalnál, családi konfliktusban, a szolgálat közben azt tapasztaltuk, hogy mi magunk is megerősödünk. A szószéken sem hagy magunkra Isten. Úgy ahogy Dsida verséből is hallhattuk tegnap: ...S egyszer csak maguktól / gyűlnek az emberek, / együgyű szavamtól / sírásra fakadnak, / ránézniem alig kell / s a tűz is felszökken, - / az Úr áll mögöttem.

Lelkiekhez lelkieket szabván. Ha hozzá igazodunk, ha közeledünk Istenhez, ő is közeledni fog hozzánk, vagy helyesebben észrevesszük azt, hogy végig mellettünk volt, van és reménységünk szerint lesz is.

Nincs-e ellentmondás aközött, amit mondtam, vagyis azért hiteles Pál apostol, mert hittelt mondta a beszédét, és most azzal bátorítalak benneteket, hogyha nem érzitek magatokban ezt a mindent szétvető erejű hitet, akkor is prédikálhattok. Azért nem érzem feloldhatatlan ellentétnek ezt a feszültséget, mert úgy gondolom, hogy Isten a mi kicsiny vagy törékeny hitünket is fel tudja használni az ő tervében. Ha túl sokra értékelnénk magunkat, akkor megalázná, így a szolgálat által felmagasztal. Mint idéltleneknek (Pál apostol után szabadon) megjelenve, méltóságot ad nekünk. Ne éljünk vissza ezzel, mint némely percmemberke, politikus, hanem szolgáljunk vele az ő dicsőségére, hogy az apostollal együtt hitelesen mondhassuk, kaptuk a Lelket, ezáltal felismertük az Istentől kapott ajándékokat, és ezeket prédikáljuk, melyre a Szentlélek tanít.

Úgy legyen. Ámen

Selye János:

Imádság

*Mindenható Erő, mely nagy időkön át
Értelmével tetted az embert úrrá a Természeten,
Adj hitet, mert erre van most a leginkább szükségem.
Ritka és ünnepélyes pillanat az életemben:
Oly pontra értem, ahonnan
Új út vezet az ismeretlenbe.
Új út, amely talán közelebb visz Hozzád:
A törvényhez, mely az ismeretlenben lakik.*

*Hiszem, hogy van bennem ösztönös megérzés,
És tartós türelemmel megszereztem a tudást,
Amely törvényeid kutatásához kell.
De hitem megrendült a tanulóévek alatt.
Már nem vezet állhatatosan a cél felé.
Mert íme, nem bízom már a hitben, és túlbecsülöm a bizonyyságot.
Engedd azért, hogy ismert törvényeid csorbítatlan tisztelete
Váljék forrásává annak a hitemnek,
Hogy érdemes felfedeznem az új parancsolatot.*

*Magányosnak és bizonytalanoknak érzem magam az új nyomon,
Mert utamon még senki se járt előttem.
És senki sincs, akivel megoszom, amit látok vagy látni vélek,
S mégis csak akkor boldogulok, ha másokat is rábírok arra,
Hogy kövessenek és segítsenek,
És higgyenek bennem, így erősítve az én hitemet,
Amelynek még oly kevés a bizonyysága
Most a dolgok kezdetén.
Hosszú és kockázatos az út a célomig,
Hogyan járhatnám végig egyedül?
Hogyan oszlassam el a félig-értés kódét,
Amely tájékozódásomat megzavarja?*

*A túlsó part nem látszik – nincs is talán?
És mégis – mint mindenkinek, akit előttem
A roppant ismeretlen varázsa rabul ejtett –
Újra meg újra vállalnom kell a kockázatot,
Ha érezni akarom a felfedezés izgalmas örömét.*

*Szomjazom erre az örömré, vagy elsorvad az elmém,
Mert – hála Néked – nem arra teremtetett,
Hogy az ismert parti vizek biztonságában ringatózzék.*

*Nem tudom hallasz-e engem,
De tudom, hogy el kell mondanom ezt az imát:*

*Mindenható Erő, mely a nagy időkön át
Értelmével tetted az embert úrrá a Természeten,
Adj hitet, mert erre van most a leginkább szükségem.*

Kövy Zsoltra emlékeztek

Az istentiszteleten Gerecsei Zsolt hirdetett ígét, majd a megemlékezés a református gyűjtemények könyvtárának folyosóján folytatódott. Itt helyezték el a Kövy Zsoltot ábrázoló domborművet. Köntös László, korábbi gyűjteményi igazgató mondott beszédet, aki személyes és lelki szempontból is felidézte elődje alakját. Mint fogalmazott, Kövy Zsoltra nemcsak mint az egyházi és kulturális örökség őrzőjére emlékezhetünk, hanem úgy is, mint akinek neve „az élet könyvébe van beírva”, amelyet Isten őriz. Beszédében kitért arra is, hogy a kommunista diktatúra idején milyen nehéz körülmények között kellett helytállnia, mégis megőrizte hitét, és aktívan részt vett a kollégium újraindításában.

A domborművet, melyet Kiss László készített, dr. Kovács Zoltán, korábbi országgyűlési képviselő és Gröber Attila polgármester leplezték le.

A megemlékezésen a család képviselőjében Györffy Zoltán szólt a jelenlévőkhöz. Kövy Zsolt legidősebb unokájaként arról beszélt, hogy nagyapja két elnyomó rendszert is megélt, mégis mindvégig hű maradt elveihez, következetesen kiállt a felebaráti szeretet mellett, és biztos erkölcsi irányt mutatott környezetének. Hozzátette: bár a 2010 utáni időszakot már nem élhette meg, úgy véli, ma bizonyára megnyugvással tekintene a történésekre. Szalóky Eszter egy részletet olvasott fel nagyapja egyik művéből.

Kövy Zsolt lánya, Kövy Rózsa köszönetet mondott mindazoknak, akik közreműködtek az emlékmű megvalósításában. Külön is kiemelte Mayerné Pátkai Tünde szerepét, aki már a kezdetektől szívén viselte az emlékjel létrehozását, valamint háláját fejezte ki mindazoknak, akik jelenlétükkel is tisztelegtek Kövy Zsolt emléke előtt.

(www.papaimediacentrum.hu)

Ünnepi istentisztelettel és dombormű-avatással emlékeztek vasárnap Kövy Zsolt református lelkész, gyűjteményi igazgató, kollégiumi főigazgató és Pápa város alpolgármestere születésének 100. évfordulójára. A Pápai Református Kollégium tagintézményei által szervezett esemény méltó módon idézte fel egy olyan életút állomásait, amelyet a hit, a kitartás és a közösség iránti elkötelezettség határozott meg.

Az ünnepség a Református Újtemplomban kezdődött, ahol Halászné Kapcsándi Szilvia gyűjteményi igazgatóhelyettes emléke-

zett vissza Kövy Zsolt életére. Beszédében kiemelte: a Losoncon született lelkipásztor nemcsak egyházi szolgálatával, hanem intézményépítő munkájával és közéleti szerepvállalásával is maradandót alkotott. Hangsúlyozta, hogy Kövy Zsolt kulcsszerepet játszott a kollégium újraindításában, és a legnehezebb időkben is sokat tett a gyűjtemények értékeinek megőrzéséért. Életútja a szolgálat és a helytállás példája: lelkipásztorként, gyűjteményi igazgatóként, később főigazgatóként, valamint Pápa alpolgármestereként is a közösséget szolgálta.

Közösség, humor és felszabadult együttlét

Április 25-én, szombat délután vidám, meleg hangulat töltötte meg a Pápai Református Gimnázium tornatermét, ahol a Pápai Református Gyülekezet felnőtt csoportjai gyűltek össze egy közös, felszabadult együttlétre. A tágas tornaterem tökéletes helyszínnek bizonyult: volt hely beszélgetni, játszani, mozogni, és volt tér arra is, hogy mindenki otthonosan érezze magát.

A találkozót a gyülekezetben működő Refresh csoport szervezte, azzal a vágygal, hogy a különböző közösségek végre együtt, kötetlenül tölthessenek időt. A büféasztalon finom házi süтик és üdítők sorakoztak, amelyek körül hamar kisebb társaságok alakultak ki. A beszélgetésekbe gyakran vegyült nevetés, apró történetek, kedves ugratások – olyan hangulat, amelyben mindenki otthon érezhette magát.

A délután egyik legszebb és legvidámabb része az volt, amikor az idősebb testvérek közössége is teljes természetességgel és lelkesedéssel kapcsolódott be a programokba. Nemcsak jelen voltak, hanem örömmel és humorral vettek részt még a mozgásos játékokban is. Volt, hogy egy-egy feladatnál ők nevettek a leghangosabban, és volt, hogy a fiatalabbak csodálattal figyelték, mennyi életkedv és játékoság van bennük.

A csoportok egymás után meséltek arról, hogyan élnek meg a szolgálatukat, és mit jelent számukra a gyülekezethez tartozni. A történetek között volt megható, volt mély, de a legtöbb tele volt humorral és derűvel.

Sokszor előfordult, hogy egy-egy játék után az egész terem együtt nevetett – olyan felszabadultan, ahogyan csak egy szeretetteljes közösség tud.

A délután végére mindenki érezte, hogy ez az alkalom több volt egyszerű találkozóznál. A nevetések, a könnyed pillanatok, a közös játékok és a megosztott történetek közelebb hozták egymáshoz a gyülekezet különböző csoportjait. A Refresh csoport ezzel az eseménnyel valódi hidakat épített – generációk, élethelyzetek és szolgálatok között.

Ez a szombat délután megmutatta, hogy a gyülekezet ereje nemcsak a mély beszélgetésekben, hanem a közös örömben, a humorban és a felszabadult együttlétben is rejlik. Jó volt együtt nevetni, jó volt együtt lenni – és jó volt újra megtapasztalni, hogy a gyülekezet valóban egy nagy család.

Kovács Helga

Anyák napi ünnepség az óvodában – közös, interaktív élmény az anyukákkal

Az Édenkert Református Óvodában idén különösen meghitt és élménydús anyák napi ünnepséget tartottunk. A négy csoport – Katica, Csiga, Süni és Maci – közösen készült erre a napra, és a gyerekek nemcsak előadták műsorukat, hanem aktívan bevonták az édesanyákat is a programba.

A délután egy közös tavaszi köszöntéssel indult a szépen feldíszített tornateremben, ahol virágok, szívek teremtettek ünnepi hangulatot. A versek és énekek után a műsor igazán különlegessé vált: a gyerekek arra kérték az édesanyákat, hogy csatlakozzanak hozzájuk egy rövid, játékos közös tevékenységre. Volt közös mozgásos játék, együtt mondott verssor, és olyan jelenet is, amelyet anya és gyermeke együtt fejeztek be – ezek a pillanatok sokak arcára mosolyt és meghatottságot hoztak.

A közös éneklés és az anya-gyermek interakciók meleg, családias légkört teremtettek. A gyerekek büszkén

mutatták meg, mit tanultak, az édesanyák pedig örömmel és szeretettel vettek részt a közös játékokban. A műsor végén minden gyermek saját készítésű ajándékkal lepte meg édesanyját, majd következett az ünnep egyik legszébb része: a közös ölelés és virágátadás.

A program végén a tornateremben közös fotózásra került sor. A feldíszített háttér előtt készültek el azok a mosolygós, szeretettel teli képek, amelyek méltó emlékei lesznek ennek a különleges napnak. A gyerekek és az édesanyák örömmel álltak össze csoportképekre és egyéni fotókra is.

Az óvoda számára ez a nap minden évben kiemelt jelentőségű, hiszen a családokkal való együttműködés és a szeretetteljes kapcsolatok erősítése nevelési programunk egyik legfontosabb alapja.

Kovács Helga

KONFIRMÁCIÓ – 2026

2026 pünkösd vasárnapján kilenc fiatal tett konfirmációs fogadalmat gyülekezetünkben. Az ünnepi istentiszteleten Fodor-Németh Nóra mondott beszédet a csoport nevében.

„Az elmúlt két évben a konfirmációs előkészítés számunkra egy nagyon jó és meghatározó időszak volt. Nyolcfős csoportként jártunk az alkalmakra, és minden kedden összegyűltünk, hogy együtt tanuljunk Istenről, és egy kicsit jobban megértsük a hitünket.

Az órák mindig jó hangulatban teltek. Sokat játszottunk, csapatépítő játékokat, nevettünk, és közben egyre jobban megismertük egymást. Emellett fontos része volt az együttléteknak az imádság, az hogy beszélgettünk a hitünkről, Istenről, és arról, hogy ez mit jelent a mindennapjainkban.

Ebben nagy segítségünkre volt csoportvezetőnk, Szakács Gergely lelképásztor, aki végigkísért minket ezen az úton, és sokat segített abban, hogy ne csak tanuljunk, hanem tényleg meg is értsük, miről szól a konfirmáció.

Külön élményt jelentettek a sitkei ottalvós kirándulások, ahol még több időt tölthettünk együtt, és közösségként is közelebb kerültünk egymáshoz és Istenhez.

Összességében nagyon hálásak vagyunk ezért a két évről, a közös élményekért, és mindazért, amit

kaptunk. Reméljük, hogy a jövőben is meg tudunk maradni ezen az úton, és tovább erősödik a hitünk.”

Fodor-Németh Nóra

Idén a pápai gyülekezet vezetői rendhagyó alkalmat szerveztek pünkösöd hétfőre. Az úgynevezett „piknik” helyszínéül a minden pápai által csak „Mezőnek” hívott szakközép- és szakiskola szolgált.

A 10 órakor kezdődő istentiszteletre sokan kilátogattak. Az alkalom dicsőítő énekekkel vette kezdetét, mint ahogy a gyülekezeti táborokban szokott lenni. Ugyancsak tábori hagyomány szerint, a születésnaposok köszöntése sem maradt el. Majd az egyház „születésnapját” Goda Zsolt és Dudás Zsolt segítségével különös módon, kicsit humoros formában ünnepeltük meg.

Márkus Mihály esperes úr a 1. Korinthus 9. verse alapján hirdette Isten ígését. Gondolatait az elhívás, Isten hűsége és a Krisztushoz való tartozás köré fonta. Nem vagyunk egyedül, hiszen a szentlélek közösséget formál belőlünk. A pünkösöd csodája ma is folytatódik, hiszen mi is Jézus köré gyűjtött emberek közössége lehetünk.

A prédikációt bizonyásgtétele követte. Eigner János presbiter vallott arról, hogy miként talált rá Jézusra, és rajta keresztül a pápai gyülekezetre.

Közbenjáró imádságokkal zárult a délelőtti gyülekezeti alkalom.

Délután érdekes és izgalmas programokkal folytatódott a „piknik”.

Elsősorban felnőtteknek szólt dr. Szabó Róbert *Idegen bolygóvilágok távoli csillagok körül* című csillagászati előadása. A naprendszerünkön kívül nagyon sok – napjainkban is keletkező – naprendszer van, bolygókkal egyetemben. Azonban a természet is, a hatalmas univerzummal együtt, Isten rendjéhez igazodik.

Az előadás után jó volt végig sétálni a gondosan elkészített imaösvényen, ahol Istenre és magunkra figyelhettünk.

Volt még ugrálóvár a gyerekeknek, kézműves-foglalkozás, arcfestés, kutyabemutató, kerekítő, KETT-foglalkozás, Senye Ilona meseterapeuta segítségével a gyermekek és a felnőttek is részesei lehettek egy-egy meseterápia-foglalkozásnak. A láthatatlan színházat

Gyülekezeti piknik

leginkább a nagyobb gyerekek és elsősorban felnőttek próbálták ki.

Az élő csocsó számomra egészen új esemény volt, jót szórakoztattam a látottakon.

Azt hiszem, a nap folyamán mindenki megtalálhatta a számára fontos és érdekes kikapcsolódási lehetőséget. Jó volt megélni az együttlétet.

Nagyon köszönjük a szervezők, segítők, aktív közreműködők munkáját. Reméljük, hogy még sokszor

átélhetjük együvé tartozásunkat a pápai gyülekezetben.

Kövy Rózsa

Istentiszteletek és Csend helye | Előadások, beszélgetések | Találkozások: Nőszövetség, Presbiteri Szövetség, fiatalok
Gyermekprogramok: kézműves foglalkozások, mese, hangszerbemutatók, zene, Gulliver színpad | Miénk a Színpad
Református utca | Egyházkerületi kórus | Színház: Abigél, Pál utcai fiúk, Reménytővis, Cseh Tamás est | Kiállítások

REFORMÁTUS EGYHÁZI NAPOK DUNÁNTÚL FESZTIVÁL

REND

Veszprém
2026 június 26–28

A Dunántúli Református
Egyházkerület szervezésében

REND.HU

DR. VELKEY
GYÖRGY

BÉKÉSI
SÁNDOR

STEINBACH
JÓZSEF

HORVÁTH
GERGELY

RAJKAI
ZOLTÁN

SENYE
ILONA

ALMA
ZENEKAR

PLATON
KARATAEV

EFREM®

HONEY-
BEAST

PÉCSÉLYI
KIRÁLY IMRE
RÉZFÜVŐS ZENEKAR

men
dels
sohn

BUDA
PEST
BAR

QUIMBY

VECSEI H.
MIKLÓS

SZABÓ
BALÁZS

GRECSŐ
KRISZTIÁN

HRUTKA
ROBERT

SCHMIDT
VERA

PÁLÚR
JÁNOS

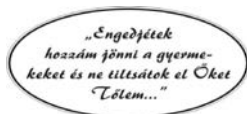
MÉSA
DUO

Regisztráció – Gyülekezeteken keresztül, vagy a helyszínen | Előzetes regisztráció határideje: 2026.04.30

2025. decemer 1. – 2026. május 31.

Anyakönyvi hírek

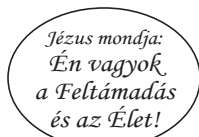
A keresztség sákramentumában részesültek:

Molnár Adrián és Molnár-Rácz Edina lánya, Lizett; Sallai Tamás és Sallai-Varga Adrienn lánya, Franciska; Ürögi Balázs és Kádár Barbara lánya, Szilvia; Laczó György és László Kitti fia, György Alex; Szakács Bálint és László Kitti lánya, Dóra; Benkő Szabolcs és Gyimóthi-Gyenge Noémi lánya, Csenge Emma; Buti Zoltán és Butiné Léber Fanni lánya, Doroti; Nagy József és Darányi-Nagy Krisztina lánya, Sára; Paksi Márk és Paksi Katalin lánya, Lóra; Horváth Péter és Asbóth Ibolya fia, Kristóf Miron; Böröczky Dezső és Böröczky-Ternován Bernadett fia, Márton; Gecse Alex Patrik és Gecse-Fleck Rebeka Fanni lánya, Szofia Stella; Halász Gergő és Halászné Bata Flóra fia, Hunor; Kecskés Ferenc és Vida Anita Anna fia, Ferenc Kende; Mészáros Adrián Dominik és Mészáros-Szántó Celina fia, Áden Mehdi.

Isten áldását kérjük a megkereszteltékre, hogy növekedjenek lélekben, Isten és emberek előtt való kedvességben!

Eltemettük:

Lukács Imréné, született Császár Lenke (89), Szabó József (82), Sydó Tibor (92), Kiss Zoltán (86), Németh Jenőné, született Szakonyi Mária Terézia (81), Kasper Józsefné, született Császár Sarolta Mária (84). Sersztnyev György Istvánné, született Zolotuhina Alexandra (80), Kozma Zoltán (75), Goda Sándorné, született Varga Irén (78).

Istenünk vigasztalását kérjük a gyászoló családokra, tudva, hogy aki hisz Jézus Krisztusban, ha meghal is, örökké él!

Konfirmáltak:

Bagarus Máté, Faragó-Horváth Liána, Fodor-Németh Nóra, Györfly Máté, Horváth Réka, Németh Balázs, Rostás Villő, Szabó Csongor, Szita Dzszenifer.

*Köszönetet mondunk minden testvérünk
adományáért, amellyel támogatta gyülekezetünk életét,
szolgálatát.*

Befizetési, támogatási lehetőségek, számlaszámok

Gyülekezeti számlaszám: Raiffeisen Bank 12085004-00102657-00100002
Református Eklézsia Alapítvány: OTP Bank 11748045-20017204-00000000

Felhívás!

Tisztelettel kérjük kedves testvéreinket, hogy személyi adataik változásáról (különösen a lakcímváltozásról), mihamarabb módjukban áll, értesítsék a Lelkészi Hivatalt, hogy a változásokat átvezethessük gyülekezetünk nyilvántartásába is.

Köszönjük.

A Lelkészi Hivatal nyitvatartása:

Kedd, Szerda, Péntek: 9:00-12:00

Csütörtök: 9:00-12:00 és 17:00-18:00

Vasárnap: Istentisztelet után közvetlenül

Tel.: 06/89/324-415

E-mail: info@papareformatus.hu

Apró segítség az Egyházfenntartás befizetésében!

Az önkéntes egyházfenntartói járulék egy összegben való kifizetése egyre nagyobb terhet jelent mindenkinek.

Ezért javasoljuk, hogy akinek van rá lehetősége, bankszámlájáról állandó megbízással havi rendszeres átutalásként fizesse támogatását. Így testvérünknek sem megterhelő jövedelmének havi 1%-nyi összegét átutalni, mi pedig folyamatosan megkapjuk az átutalt támogatást. A gyülekezeti számla, amelyre megbízását megadhatja:

Raiffeisen Bank: 12085004-00102657-00100002.

Kérjük, közleményként írja fel nevét, címét és az EFJ rövidítést. Köszönjük.

GYÜLEKEZETÜNK HONLAPJA
www.papareformatus.hu

*Várjuk észrevételeiket, hozzászólásaikat,
megjegyzéseiket! Keressék fel!*

HONLAP! HONLAP! HONLAP! HONLAP!

Programok

2026. JÚNIUS 26–28., PÉNTEK–VASÁRNAP:
Református Egyházi Napok Dunántúl,
Veszprém

2026. JÚLIUS 2–5.:
Férfi–fiú tábor, Rezi.

2026. JÚLIUS 13–19.:
Mécsestartók családok tábor, Bonyhád.

2026. SZEPTEMBER 13. VASÁRNAP:
10 órakor hittanos tanévnyitó
istentisztelet.

Állandó heti gyülekezeti alkalmak

*A heti alkalmaink a gyülekezeti házban
vannak, a templomi alkalmakat
külön jelezzük.*

vasárnap 10:00 istentisztelet (templom)

vasárnap 10:00 gyermek-istentisztelet

hétfő és péntek

11:00 Ép testben ép lélek csoport

hétfő 17:00 Forrás kör

18:00 Énekkari próba

szerda 10:00 Korban gazdagok köre

17:00 Felnőtt bibliakör

18:00 Főnix csoport,
Cédrus csoport

csütörtök 10:00 Baba-mama kör

18:00 Bárka kör, Mécse kör

péntek 18:00 Férfikör (kéthetente)

szombat 14:00 IFI óra (kéthetente)

Állandó havi gyülekezeti alkalom

hónap első kedd 16.30

Nőszövetségi Bibliaóra

(Immánuel Községi Ház)

Lapunkat ingyenesen terjesztjük református családjainknak. Bekerülési ár: bruttó 300 Ft/db.

A költségekre adományokat elfogadunk.

Írták: Bajnok Attila, Bogdán Eszter, Böröczky Bertalan, Fodor-Németh Nóra,
Kovács Helga, Kövy Rózsa, Marton Attila, Mayerné Pátkai Tünde,
Pálóczyné Zergi Klára, Szakács Gergely, Varga Jenő.

Grafika: WEB Szerkesztés: Balogh Éva

Kiadja a Pápai Református Egyházközség. Felelős kiadó: Szakács Gergely lelkipásztor
Készült a Palatia Nyomda és Kiadó Kft. nyomdájában, 700 példányban.

